

OPINIONS

CONTINUA EL DESASTRE

Roger Pons

12

ESTAPE RESPON

Toni Cañís

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER

Lluís Bonada

13

PITEJA EL PINSA

Martí Domínguez

14

RTVV VEU LA LLUM

Rosa Solbes

15

DEMOCRÀCIA SENSE ...

Josep Guia

HI HA UN VICTIMISME...

Josep Vicent Marquès

16

EL CONTE

Isabel-Clara Simó

COMPANYS DE MADRID...

Salvador Cot

17

EL CIRC I LA CAVERNA

Llibert Ferri

L'ENÈSIMA CIMERA IGUAL

Miquel Payeras

18

ENCARA 1968

Pau Viciano

QUAN ES FA FOSC

Miquel Ramon

19

BARCELONA, VALÈNCIA

Joan F. Mira

82

Un article de Xavier Bru de Sala i una entrevista a Oriol Bohigas publicats a EL TEMPS han tingut la virtut d'obrir el debat al voltant dels suposats favors de Madrid —de l'establishment, no de la ciutat— cap a València, en detriment de Barcelona, o precisament com a contrapès de Barcelona. Fins ara el debat ha transcorregut dins dels límits de la raó, però aquests límits quedarien desbordats amb facilitat si la passió prenguera el protagonisme en les discussions sobre el pretès favoritisme del poder central cap a la ciutat del Túrria. Hi ha precedents més que suficients per a assegurar amb rotunditat que és un debat perillós, però en tot cas val la pena córrer el risc.

Fins i tot es podria dir que és un debat que ha tardat massa temps a produir-se, perquè la fluïdesa de relacions polítiques entre Madrid i València —al contrari del que passa entre Madrid i Barcelona— no és d'avui, sinó que ve de lluny. Dir València i Barcelona és dir País Valencià i Principat de Catalunya, amb tots els matisos i diferències que es vulga sobre la capitalitat de les dues ciutats, i per tant el tema de fons és si Madrid utilitza o no el País Valencià a favor seu en la pugna amb Catalunya.

Però una cosa és l'ambient de favoritisme i una altra cosa les realitats. D'entrada, és cert que el paisatge polític actual, amb majories absolutes del PP a Madrid i a València, que propicien la bona sintonia entre el poder central i el "poder valencià" de Zaplana, sembla abonar les tesis de Bohigas i Bru de Sala. Igualment, Catalunya cau dins de la incòmoda zona "especial" acotada per la Constitució espanyola, les anomenades "nacionalitats històriques", cosa que no passa amb València. I també és veritat que el fet geogràfic aproxima físicament València, el seu port i les seues zones turístiques a la capital d'Espanya, mentre que Barcelona manté l'equidistància —o potser indefinició— secular entre el centre de la península i el centre d'Europa.

La llista encara podria ser més llarga, com vostès ja saben. Els promotors —involtuntaris?— del debat també diuen que els darrers anys ha caigut sobre València una autèntica pluja de milions, procedent directament dels pressupostos del l'estat, que ha fet possible la renovació arquitectònica de la ciutat i el seu relleu cultural. Però caldrà fer bé els números, perquè —com algú ha apuntat— el ruixat de milions està provocat des de València mateix a base d'endeutament de l'administració autonòmica i local, i això ha coincidit amb l'oportuna pluja fina procedent dels fons estructurals europeus que beneficiaran el País Valencià fins el 2006. De manera que Madrid ha sortit a la foto, això sí, però gratis. I els diners, de la butxaca dels valencians.

Una altra prova del suposat favoritisme centralista cap a València és que l'AVE unirà aquesta ciutat amb Madrid abans de fer-ho amb Barcelona i la frontera francesa. Es pot explicar així o dir, en canvi, que es tracta de pur favoritisme cap a Madrid, de prioritzar la vertebració radial de l'estat en detriment de la connexió de l'eix mediterrani amb la xarxa europea d'alta velocitat. És a dir, en detriment tant de Barcelona com de València. Siga com siga, no hi ha res que no haja passat abans d'una manera o una altra, i per això és estrany que aquest debat no s'haja produït fins ara. Potser cal buscar l'explicació en la tradicional desconsideració burgesa cap a tot allò que ve del sud, per dir-ho de manera suau. Per dir-ho més clar: en la ignorància catalana de la realitat valenciana, sense la qual la propaganda de Zaplana no hauria estat tan efectiva.

En tot cas, parlar-ne serà bo.

“L'estrany és que aquest debat no s'haja produït fins ara, i potser cal buscar l'explicació en la tradicional desconsideració burgesa cap al sud.”